

XIII

Que est igitur iusticia qua victus est diabolus? **Q**ue: nisi iusticia iesu xp̄i: et quō victr̄s est: qz cū in eo nihil morde dignū inueniret: occidit eū tñ. **E**t utiqz iustū est vt debitores qz tenebat liberi dimittantur in eū credētes quē sine villo debito occidit h̄est qz iustificari dicimus in xp̄i sanguine: sic quippe in remissionē pctōz n̄o zinnocēs sanguis ille effusus est. **U**n̄ se dicit in psalmis: in mortuis liber. **S**olus cū ad debito mortis: liber est mortu⁹. **H**inc t̄ in alio psalmo dīc: que nō rapui rūc exoluebat: rapinā volēs intelligi p̄ctū: qz usurpatū est p̄tra lictū. **U**n̄ p̄ os etiā carnis sue sicut in euāgelio legitur dicit. **Joh. 1.4.** Et ecce venit p̄nceps mūdib⁹: t̄ in me nibil iueniet: i. nullū peccatū: s̄ vt sciant oēs inquit qz voluntatē p̄fis mei facio: surgite eam⁹ hinc. **E**t p̄git inde ad passionē vt p̄ debitorib⁹ nob̄ qd̄ ip̄e nō debebat exolueret. **M**unqz isto iure equissimo diabolus vincere: si potētia cr̄stus cū illo agere nō iusticia voluisse sed post posuit qd̄ potuit vt p̄us agcret qd̄ oportuit: iō aut illū esse opus erat t̄ hoīem t̄ deū. **N**isi em̄ hō esset nō poterat occidi. **N**isi t̄ deus ezz nō crederet noluisse qd̄ potuit s̄ non potuisse qd̄ voluit. **H**ec ab eo iusticiā potētia prelatam fuisse: sed ei defuisse potētiam putarem⁹. **N**unc vero hūana p̄ nob̄ passus est: qz hō erat: sed si voluisse etiā h̄ non pati potuisse: qz de⁹ erat. **I**deo gratior facta est in hūilitate iusticia: qz posset si noluisse hūilitatē nō p̄petrāta in diuinitate potētia: ac sic a moriētē tam potente nobis mortalib⁹ ipotentib⁹ t̄ cōmēdata est iusticia t̄ p̄missa potētia. **H**oy cū duoz vñ se cit moriēdo: altez resurgēdo. **Q**uid em̄ iusti⁹ qz vñ ad mortē crucis p̄ iusticia puenire. **E**t qd̄ potētius qz resurgere a mortuis: t̄ in celuz cū ip̄a carne in qz est occis⁹ ascēde. **E**t iusticia qz p̄us: t̄ potētia postea diabolū vicit. **J**usticia scz qz nullū pctm̄ habuit: t̄ ab illo inuictissime est occisus. potētia dō: qz reuixit mortu⁹: nun qz postea moritur⁹. **S**z potētia diabolū viciſſ et si ab illo si potuissz occidi qz quis maiori sit potētia et ipam mortē vincē resurgēdo qz vitare viuēdo. **S**z aliud ē p̄p̄ qd̄ iustificamur i xp̄i sanguie: cū p̄ remissionē pctōz eruimur a diaboli potestate: h̄ ad id pertinet qd̄ a xp̄o iusticia diabolus vincit nō potētia. **O**x infirmitate qz p̄pe quā suscepit in carne mortali: nō ex imortalī potētia crucifixus est xp̄s: de qz tñ infirmitate ait aplus. **D**ō infirmū ē dei: fortis ē hoīib⁹. **In qz sit diabol⁹ vīct⁹ a xp̄o.** **Xa. XV** **D**ō ē itaqz difficile videre diabolum vīct⁹: qz qui ab illo occisus est resur

rexit. **I**llud est maius t̄ ad intelligendū p̄fundū: videre diabolū vīctū qz sibi vīcisſ videbat. i. qz xp̄us occisus est. **T**ūc em̄ sanguis ille qm̄ eius erat qui nullū habuit oīno peccatū ad remissionē nostroꝝ fusus est peccator⁹: vt qz eos diabolus merito tenebat: quos peccati reos cōditione mortis obstrinxit: hos p̄ eum merito dimitteret quē nullius peccati reū imērito pena mortis affecit. **H**ac iusticiā vīctus t̄ hoc vinculo vīct⁹ est fortis vt vasa ei⁹ eriperent: que apud eū cū ip̄o t̄ angelis eius fuerū vasa ire: t̄ in vasa misericordie yerterētur. **H**ec quippe vba ip̄ius dñi nostri iesu christi de celo ad se facta cū primū vocatus ē: narrat aplus **P**aulus. **N**am inter cetera qz audiuit etiā hoc sibi dictū loquī. **A**d h̄ es̄ tibi ap̄parui vt cōstituā te ministrū t̄ testem eoꝝ qz a me vides: quibus etiā p̄ eōtib⁹ liberans te de pplo t̄ de gentib⁹ in quas ego mitto te aperire oculos cecoz: vt auertan̄t a tenebris t̄ a potestate satanæ ad deū: vt accipiant remissionem peccatorum t̄ sorteū que in sanctis: t̄ fidem que in me est. **T**inde t̄ exhortans idē aplus credentes: t̄ ad gratiarū factū deo patri: qui eruit nos inquit de potestate tenebrarum: t̄ transtulit in regnū filij caritatis sue: in quo habemus redemptiōem in remissionē peccatorum. **I**n hac redēptione tanqz precium p̄ nobis dat⁹ est sanguis christi: quo accepto diabolus non diratus est sed ligatus vt nos ab eius nexib⁹ solucremur. **N**ec quenqz secum eorum quos christus ab omni debito liber indebitē fuso suo sanguine redemissz peccator⁹ retibus inuolutum traberet ad secunde ac lempiterne mortis exitium: sed haec tenuis morerentur ad christi gratiam p̄tinentes: p̄ recogniti t̄ predestinati t̄ electi ante cōstitutiōem mundi: quatenus p̄ illis ipse mortu⁹ est christus: carnis tantum morte nō spiritus. **I. Pe. 1.**

Ad quam vīlītatem fidelium renatorum mala que per originale peccatum sunt cōtrata: conuersa sint. **C**apitulum. XVI. **T**amuis enim t̄ ip̄a mors carnis de peccato primi hominis originaliter venerit: tamē bonus eius vīsus glōriosissimos martyres fecit. **A**t idco non solū ipsa: sed omnia seculi huius mala dolores: laboresqz hominū qz qz de peccatorum: t̄ maxie de peccati originalis meritis veniant: vñ facta est t̄ ip̄a vita vinculo mortis obstricta: tamen t̄ remissis peccatis remanere debuerūt: cum quibus homo p̄o veritare certaret: et vnde exerceretur virtus fidelium: vt nouus **R. 2.**

Liber

homo p testamentum nouum: inter mala hu-
iis seculi novo seculo prepetur miseria quā
meruit vita ista damnata sapienter tolerans
et q̄ finietur prudenter gratulans beatitudi-
nē vero quā liberata vita futura sine fine ha-
bitura est fideliter et patiēter expectans. Dia-
bolus enim a dominatu et a cordibus fidelium so-
ras missus: in quoꝝ damnatione atq; infideliti-
tate: licet dānatus etiā ip̄e regnabat tantum
p conditione mortalitatis hui⁹ aduersari si-
niſ: ꝑtūm eis expedire nouit. De quoſ sacre
i Cor. 10 littere psonant p os aplicum. Fidelis de⁹ qui
non pmittit vos tēptari supra id qđ potestis.
sed faciet cum tēptatione exitum ut possit su-
stīnere. Proſunt aut̄ ista mala q̄ fideles pie p
ferunt vel ad emendanda peccata: vel ad ex-
ercendā pbandamq; iusticiam: vel ad demō
strandaz vite huius miseria vt illa vbi crit be-
atitudo vera atq; ppetua et desideret arden-
tius et instantius inquirat. Sep circa eos ista

Roma. 8 seruant: de qbus aplūs dicit. Scimus qm̄ di-
ligentibus deum omnia cooperātur in bonū
his qui scdm ppasitū vocati sunt sancti. Qm̄
quos ante presciuit et predestinauit pormes
fieri imaginis filii sui vt sit ipse primogenitus
in multis fratribus. Quos autem predestina-
uit illos et vocavit et quos vocavit illos et iu-
stificavit. Quos autem iustificavit ipos et glo-
rificavit. Por̄ pdestinatoꝝ nemo cum diabo-
lo peribit nemo vlḡ ad mortē sib; diaboli pote-
state remanebit. Deinde sequit qđ iā supra cō-
memorauit. Quid ergo dicem⁹ ad hec. Si ds
p nobis: quis contra nos? Qui filio suo pro-
prio non ppeccit: sed p nobis omnibus tra-
dedit illum. Quomodo non et cum illo omnia
nobis donauit. Cur ergo non fieret mors xp̄i
immo cur non ptermisit alijs innumerabili-
bus modis quib⁹ ad nos liberando vti pos-
set oſpotens: ip̄a potissimum eligereſ vt fieret:
vbi nec de diuinitate eius aliquid iminutum
est aut mutatum. et de humanitate suscepta tm̄
beneficij collatum est hoib;: vt a dei filio sem-
piterno eodemq; hois filio mors tpalis inde-
bita redderetur qua eos a sempiterna morte
debita liberaret: peccata nostra diabolus te-
nebat et per illa nos merito sigebat in morte.
Dimisit ea ille qui sua non habebat: et ab illo
immerito est perductus ad mortem. Tantū
valuit sanguis ille vt neminem christo indu-
tum in eterna morte debita detinere debue-
rit: qui christum morte indebita: vel ad tpus

Rom. 5. occidit. Commendat ergo caritatē suā deus
in nobis: qm̄ cum adhuc peccatores essemus
christus p̄ nobis mortuus est. Multomaḡ
iustificati nunc in sanguine ip̄iu s: salvi erim⁹

ab ira per ipsum. Iustificati inquit in sanguine
ip̄iu. Iustificate plane in eo q̄ a peccatis
omnibus liberati: liberati autem a peccati oī
bus: quoniam pro nobis est dei filius qui nullū
habebat occisus. Salvi ergo erimus ab ira p
ipsum: ab ira vtiq; dei que nihil est aliud q̄ iu-
sta vindicta. Non c̄m sicut hominis animi p-
turbatio est ira dei: Sed illius ira est cui dicit
alio loco sancta scripture. Tu autem domine
virtutum cū tranquillitate iudicas. Si ergo
iusta diuina vindicta tale nomen accepit eti-
am reconciliatio dei que recte intelligitur ni-
si cū talis ira finitur. Nec inimici eramus deo
nisi quemadmodū iusticie sunt inimica pec-
cata: quibus remissis tales inimicicie finiunt
et reconciliant deo quos ip̄e iustificat. Quos
tamen etiā inimicos vtiq; dilexit: qm̄ quidem
proprio filio suo non ppeccit: sed pro nobis
omnibus cum adhuc inimici essemus tradi-
dit eum. Recte ergo apostolus secutus adiun-
xit. Si em̄ cū inimici essemus reconciliati su-
mus deo per mortē filii eius p quam facta est
illa remissio peccatorꝝ: multomaḡ reconcili-
ati salvi erimus in vita ip̄ius. In vita salvi q̄
per mortem reconciliati. Quis enim dubitat
daturū amicis vitam suam p quibus inimicis
dedit mortem suam. Non solū autem inquit
sed et gloriamur in deo p dñm nostrum iesum
xp̄m per quem nūc recōciliatiōem accepim⁹.

Non solum ait: salvi erimus: s et gloriamur.
Nec in nob̄s in deo: nec p nos s p dñz n̄z ih̄m
xp̄m per quem nūc recōciliatiōem accepim⁹.
Secundū ea que superius disputata sunt. De
inde subiungit aplūs. Propter hoc sicut per Ibidem.
vnūm hominem peccatiū in hunc mundū in-
trauit: et p peccatum mors: et ita in omnes ho-
mines mors ptransiit in quo omnes peccaue-
runt et. In quibus prolix⁹ de duob; homi-
nibus disputat: uno eodem pmo ad am̄p cui⁹
peccatum in mortem tanq; hereditariis ma-
lis posteri eius obligati sumus. altero autē se-
cundo adam: qui non homo tantum: sed etiā
deus ē: quo p nobis soluente quod non debe-
bat a debit is et paternis et propriis liberati su-
mus. Proinde quoniam propter vnūm illuz
tenebat diabolus omnes p eius vitiataz car-
nalem concupiscentiam generatos: iustū est
vt propter hunc vnūm dimittat omnes p ipsi-
us immaculatam gratiaz spiritalem regene-
ratos.

De his que per incarnationē christi sunt
collata credentibus. Capi. XVII

Ant et alia multa que in christi incar-
natione que superbis displicenr: sa-
lubriter intuenda atq; coct̄da sūr;